Dosarul nr. 2a-3928/22 (dosar electronic 2-19202291-02-2a-21102022)
Judecătoria Criuleni, judecător Sergiu Caraman

D E C I Z I E

mun. Chișinău 5 octombrie 2023

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
În componența
Președintele ședinței, judecător Marina Anton
Judecătorii Angela Braga și Vitalie Cotorobai
Grefier Zoia Plești

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de Bulgac Anatolie, împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni /sediul central/ din 15 iunie 2022, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Vastavit" S.R.L. către Bulgac Anatolie cu privire la încasarea sumei, prin care acțiunea a fost admisă, -

c o n s t a t ă:

La 20 decembrie 2019 S.C. „Vastavit" S.R.L. s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Bulgac Anatolie, solicitând încasarea de la pârâtul Bulgac Anatolie în beneficiul S.C. „Vastavit" S.R.L. suma de 46205,80 MDL, sub formă de cost al bunurilor nerestituite, inclusiv din contul averii ce-i aparține pârâtului precum și încasarea taxei de stat în mărime de 1386,17 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat, că în conformitate cu prevederile contractului de locațiune exprimat prin actul de primire-predare din 15 iulie 2016 compania S.C. „Vastavit" S.R.L. a dat în folosire temporară pârâtului pe un termen de 60 zile calendaristice anumite bunuri.

Mai declară partea, că S.C. „Vastavit" S.R.L. și-a onorat în totalmente obligațiile contractuale, însă pârâtul nu a restituit bunurile în întregime, în interiorul termenului stabilit.

Astfel, pretinde că, la ziua înaintării acțiunii în judecată, pârâtul Bulgac Anatolie avea o datoriei față de S.C. „Vastavit" S.R.L. în mărime de 46205,80 MDL.

Susține reclamantul, că la 08.04.2019 a încercat soluționarea pe cale amiabilă a litigiului apărut, prin expedierea în adresa pârâtului a reclamației nr. 08/04, prin care a informat pârâtul despre încălcarea obligațiilor contractuale și a solicitat achitarea datoriei restante sau returnarea bunurilor. Răspuns la reclamațiile înaintate nu au parvenit, iar datoria nu a fost stinsă.

La cererea de chemare în judecată pârâtul nu a depus referință.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni /sediul central/ din 15 iunie 2022 acțiunea a fost admisă integral, fiind dispusă încasarea de la Bulgac Anatolie în beneficiul S.C.

„Vastavit” S.R.L. suma datoriei în mărime de 46205,80 MDL și taxa de stat în mărime de 1386,17 MDL, achitată de reclamant la momentul depunerii cererii de chemare în judecată.

În motivarea soluției sale, instanța a constatat, că pârâtul Bulgac Anatolie nu a prezentat probe, care să confirme returnarea bunurilor primite în locațiune reclamantul S.C. „Vastavit” S.R.L. respectiv ultima este în drept să pretindă de la Bulgac Anatolie, suma în mărime de 46205,80 MDL, care reprezintă costul bunurilor primite cu titlu de locațiune în baza contractului, dar nerestituite locatorului.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 14 iulie 2022 Bulgac Anatolie, a contestat cu apel, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin încheierea Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău din 7 noiembrie 2022, s-a acceptat spre examinare cererea de apel, cu intentarea procedurii în apel.

În motivarea apelului s-a invocat, că examinând cauza instanţa s-a bazat în exclusivitate pe materialele prezentate de către reclamant, fără a examina şi a se expune asupra cererii privind excepția de tardivitate. Sau potrivit prevederilor art. 25 alin. (2) Cod de procedură civilă, dezbaterile judiciare se desfăşoară oral şi în faţa aceluiaşi complet de judecată. în cazul înlocuirii unui judecător în timpul judecării cauzei, dezbaterile se reiau de la început. Consideră apelantul, că instanţa din nou urma a examina cererea privind ridicarea excepției de tardivitate, însă contrar prevederilor enunțate a purces la examinarea în fond.

În acest context a menționat, că excepția de tardivitate a fost examinată de anteriorul judecător Romina Ţurcan, care a respins-o prin încheierea din 08.06.2021, încheierea care se contestă prin prezentul apel. Referinţa instanţei la o ordonanţă de neîncepere a urmăririi penale, în care e menţionat că Bulgac Anatolie a declarat, precum că careva lucruri sunt la el nu poate servi temei de a respinge cerinţa. Sau ordonanța respectivă este anexată la materialele cauzei neautentificată.

Consideră apelantul, că declarațiile presupuse date în procesul penal au fost săcute fără participarea unui avocat, respectiv sunt fără valoare juridică și în general folosirea organului de urmărire penală pentru a proba niște acțiuni civile tardive încalcă flagrant dreptul la egalitatea armelor într-un proces civil. Mai mult, conform textului ordonanței Bulgac Anatolie nu a recunoscut cele invocate din contra a menționat că multe din instrumente au fost restituite, unele sau uzat în legătură cu îndeplinirea lucrărilor.

Totodată a relatat, că pentru a dispune încasarea sumei, cel puțin uzura de la îndeplinirea lucrărilor nu a fost luată în considerație și faptul, că aceasta constituie relații de muncă oformate sub alt aspect.

La fel consideră eronată poziția instanței de judecată, că materialele unui proces penal ar constitui probe concludente într-un proces civil, atunci Bulgac Anatolie nici

nu a recunoscut această presupusă datorie, ci din contra și-a expus poziția că nu este cu nimic dator S.C. „Vastavit” S.R.L.

Subsidiar a menționat, că acţiunea în fond este una neîntemeiată sau costul utilajului presupus nerestituit nu poate fi evaluat în baza unor evidenţe contabile a pârâtei, urmând a fi dipusă o expertiză independentă unde s-ar stabili acest fapt, asta în cazul în care Bulgac Anatolie s-ar face vinovat de lipsa lor.

În cererea de apel suplimentară s-a mai relatat, că potrivit Actului de primire-predare a bunurilor materiale încheiat la data de 15 iulie 2016, termenul transmiterii bunurilor în folosinţă a fost stabilit de 2 luni. Reieşind din prevederile art. art. 267-272 din Codul civil în redacţia legii de până la 1 martie 2019, termenul de prescripţie a început să curgă începând cu data de 16 septembrie 2016 şi a expirat la data de 16 septembrie 2019, pe când cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la 20 decembrie 2019, adică peste termenul de prescripție.

Totodată a relatat, că la caz nu a fost încheiat un contract de locaţiune, doar, un simplu act de transmitere a bunurilor în posesie fără a specifica cuantumul chiriei. Respectiv Or, art. 875-910 prevede expres modul de transmitere a bunurilor, modul de plată a chiriei, respectiv actul semnat de părţi are elementele unui contract de comodat, deoarece părţile nu au stabilit mărimea chiriei pentru folosirea bunurilor, ceea ce se prezumă că bunurile au fost date în folosinţă cu titlu gratuit. Astfel, pentru nerestituirea la timp a bunurilor dare în folosinţă cu titlu gratuit, legea nu prevede compensarea căror-va prejudicii.

În acest sens a menționat, că art. 859 alin. (2) din Codul civil stipulează expres, că, Contractul de comodat poate prevedea compensarea de către comodatar a uzurii bunului. Actul prezentat instanţei nu conţine asemenea clauze.

Totodată a menționat, că chiar dacă apelantul ar putea fi pus la plata căror-va prejudicii, în nota contabilă prezentată, valoarea bunurilor a fost determinată unipersonal fără prezența apelantului şi fără a lua în calcul uzura bunurilor.

Suplimentar a relevat, că instanţa nu a indicat ce reprezintă suma de 46 205,80 lei, conform cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat încasarea sumei cu titlu de costul bunurilor nerestituite, însă, în dispozitivul hotărârii, instanţa a indicat încasarea sumei cu titlu de datorie.

La cererea de apel declarată reprezentantul intimatei S.C. „Vastavit” S.R.L. nu a prezentat referință.

Reprezentantul apelantului Bulgac Anatolie, avocatul Lunfu Alexandru în cadrul ședinței instanței de apel a susținut apelul declarat, făcând referire la motivele de fapt și temeiurile de drept indicate în el, a solicitat admiterea lui potrivit pretențiilor invocate în acesta.

Reprezentantul intimatei S.C. „Vastavit” S.R.L., Plăcintă Corneliu în ședința de judecată a solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii instanței de fond.

Audiind participanții la proces, analizând motivele invocate în cererea de apel, studiind materialele pricinii, Colegiul consideră necesar de a admite apelul declarat și a casa hotărârea instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a cererii de apel.

În conformitate cu alin. (1) art. 362 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Apelantul Bulgac Anatolie, a depus apelul la data de 14 iulie 2022, împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni /sediul central/, dispozitivul căreia a fost pronunțat la 15 iunie 2022, astfel se constată apelul declarat în termen.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

În conformitate cu art. 385 lit. c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 373 Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține, că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art. 373 Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare (HirroBalani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Conform prevederilor art. 8 alin. (1) Cod civil /în vigoare la data producerii faptului juridic/ drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sânt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile, iar potrivit alin. (2) lit. a) al aceluiași articol, prevede că, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) Cod civil /în vigoare la data producerii faptului juridic/, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară, iar în conformitate cu alin. (2), neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În baza art. 10 alin. (1) Cod civil /în vigoare la data producerii faptului juridic/, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară.

În conformitate cu prevederile art. 622 din Cod civil, în redacția legii de până la 01.03.2019 (1) În cazul neexecutării de către debitor a obligaţiei de a preda un bun, creditorul are dreptul să ceară ca bunul să fie luat de la debitor şi să-i fie predat sieşi ori să ceară plata despăgubirii; (2) Dreptul creditorului de a cere predarea bunului încetează dacă bunul a fost predat deja unui terţ care are acelaşi drept. În cazul în care bunul nu a fost predat, dreptul de preferinţă îl are creditorul în al cărui folos a luat

naştere obligaţia mai înainte, iar dacă nu se poate stabili în al cărui folos a luat naştere obligaţia, dreptul de preferinţă îl are cel care a intentat primul acţiunea.

În conformitate cu prevederile art. 872 alin. (3) Cod civil, în redacția legii de până la 01.03.2019, în cazul în care nu poate restitui bunul, împrumutatul trebuie să plătească valoarea acestuia calculată în funcţie de locul şi timpul executării obligaţiei.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de apel.

Din materialele cauzei și probatoriului prezentat se constată, că la 20.12.2019 S.C. „Vastavit" S.R.L. înaintând cererea de chemare în judecată împotriva lui Bulgac Anatolie a solicitat încasarea sumei de 46205,80 MDL, sub formă de cost al bunurilor nerestituite, inclusiv din contul averii ce-i aparține pârâtului precum și încasarea taxei de stat în mărime de 1386,17 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni /sediul central/ din 13 februarie 2020 acțiunea a fost admisă, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020 a fost admis apelul declarat de Bulgac Anatolie, cauza fiind remisă la rejudecare.

La rejudecarea cauzei, prima instanţă prin hotărârea sa din 15 iunie 2022 a admis acțiunea, încasând de la Bulgac Anatolie în beneficiul S.C. „Vastavit" S.R.L. suma datoriei în mărime de 46205,80 MDL și taxa de stat în mărime de 1386,17 MDL, achitată de reclamant la momentul depunerii cererii de chemare în judecată.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 14 iulie 2022 Bulgac Anatolie, a contestat cu apel, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Colegiul civil consideră că prima instanță nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material, motive pentru care hotărârea primei instanțe urmează a fi casată, cu emiterea unei noi hotărâri.

Astfel, la caz s-a constatat cu certitudine faptul, că reclamantul S.C. „Vastavit" S.R.L. și-a întemeiat pretențiile sale, prin Actul de primire-predare a bunurilor materiale din 15 iulie 2016, prin care S.C. „Vastavit" S.R.L. a dat în folosință temporară pe un termen de 2 luni a unor bunuri materiale în locațiune lui Bulgac Anatolie.

În acest context Completul consideră necesar a nota prevederile art. 875 din Codul civil, /în redacţia legii de până la 1 martie 2019/, prin contractul de locaţiune, o parte (locator) se obligă să dea celeilalte părţi (locatar) un bun determinat individual în folosinţă temporară sau în folosinţă şi posesiune temporară, iar aceasta se obligă să plătească chirie. Iar, potrivit art. 876 alin. (1), din Codul civil, /în redacţia legii de până la 1 martie 2019/, reglementează că, contractul de locaţiune a unui bun imobil trebuie să fie întocmit în scris.

Aici Colegiul precizează că la caz nu a fost încheiat un contract de locaţiune, ci un simplu act de transmitere a bunurilor în posesie fără a specifica cuantumul chiriei. Astfel, S.C. „Vastavit" S.R.L. nu a prezentat probe în confirmarea încheierii unui contract de locațiune cu Bulgac Anatolie, or legiuitorul a stabilit cert obligațiunea

încheierii contractului de locațiune în formă scrisă. La acest capitol Colegiul relevă că art. art. 875-910 expres prescriu modul de transmitere a bunurilor, modul de plată a chiriei şi consecinţele în caz de neplată.

Astfel, în condiţiile descrise supra şi, anume, în lipsa unui contract de locaţiune valabil încheiat între S.C. „Vastavit" S.R.L. şi Bulgac Anatolie, ultimul nu este obligat de a despăgubi intimata pe motiv de neexecutare sau executare necorespunzătoare a contractului or, acesta nu avea careva obligaţii faţă de intimată. Or, fapta ilicită în cadrul contractului de locaţiune constă în neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligaţiilor contractuale, iar părțile nu aveau încheiat un asemenea contract.

Astfel reclamantul /intimat S.C. „Vastavit" S.R.L. nu a făcut uz de drepturile sale și nici nu a executat obligația de probațiune în conformitate cu art. 118 Codul de procedură civilă.

Sub aspectul celor relatate este cert, că între reclamantul /intimat S.C. „Vastavit" S.R.L., pe de altă parte și apelantul/pârât Bulgac Anatolie nu există nici un temei legal al apariției drepturilor și obligațiilor civile prevăzute de art. 8 Cod civil. Or, după cum a fost relatat anterior, în temeiul prevederilor art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă instanța de judecată își formează convingerea cu privire la litigiul dedus judecății, doar în baza probelor (dovezilor) administrate. Neprezentarea probelor sau administrarea defectuoasă a acestora constituie temei de respingere a pretenției din acțiune. Astfel, deoarece reclamantul S.C. „Vastavit" S.R.L. nu a demonstrat temeinicia pretențiilor sale, acțiunea acesteia este neîntemeiată în întregime, urmare a cărui fapt lipsește temeiul legal de a admite pretențiile de încasare a datoriei, întemeiate în baza contractului de locațiune.

În acest sens Colegiul atestă, că situația faptică real existentă a fost constatată de organul de urmărire penală, expusă în ordonața de refuz în pornirea urmăririi penale din 21 iunie 2017, potrivit căreia S.C. „Vastavit" S.R.L. l-a angajat pe Bulgac Anatolie pentru a executa anumite lucrări și, pentru efectuarea acestor lucrări au fost transmise utilajele corespunzătoare. La fel, organul de urmărire penală a stabilit, că ultimul a utilizat și instrumentarul propriu pentru executarea lucrărilor efectuate în folosul primei. Astfel, colegiul atestă că materialul probatoriu prezentat de părți demonstrează corectitudinea poziției prezentate de pârât, fiind demonstrat existența stării de fapt descrise anume de acesta vis-a-vis de raportul juridic existent între părțile în litigiu.

La fel, la acest capitol Colegiul reiterează că S.C. „Vastavit" S.R.L. nu a demonstrat existența prejudiciului pretins, cum nici cuantumul acestuia, unica probă fiind nota contabilă întocmită unilateral de angajații societății, care nu este opozabilă terților și nu poate fi admisă, în unicitatea sa, în calitate de probă, deoarece nu este susținută de alte probe sau înscrisuri.

Cu referire la motivul apelantului, cum că cererea de chemare în judecată urma a fi respinsă, ca fiind una prescrisă, Colegiul relevă că acest argument este neîntemeiat.

Or, după cum a fost indicat anterior, S.C. „Vastavit” S.R.L. s-a adresat inițial cu plângere organului de urmărire penală, care a cercetat cazul și prin ordonața de refuz în pornirea urmăririi penale din 21 iunie 2017 s-a expus referitor la caz. Astfel, instanța de fond corect a reținut, că termenul de prescripție pentru reclamant a început a curge de la adoptarea acestui act procesual.

Cu privire la cheltuielile de judecată suportate, Colegiul reține următoarele.

În corespundere cu art. 82-84 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei. Taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar. În acțiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcție de caracterul şi valoarea acțiunii, iar în acțiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporții fixe, conform Legii taxei de stat. Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială şi reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum şi cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului- proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, ținând cont de faptul că acțiunea intimatului/reclamant a fost respinsă, instanța de apel consideră necesar a încasa din contul S.C. „Vastavit” S.R.L. în beneficiul lui Bulgac Anatolie taxa de stat achitată pentru examinarea apelului, în sumă totală de 2080 /două mii optzeci/ MDL, pentru două cereri de apel depuse (cauza fiind restituită odată la rejudecare în prima instanță).

În final, din considerentele descrise și anterior enunțate, având în vedere că circumstanțele pricinii au fost stabilite de către prima instanță, dar au fost apreciate greșit, la fel și normele de drept material au fost aplicate incorect și nu este necesară verificarea suplimentară a unor dovezi, Colegiul ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de Bulgac Anatolie, a casa hotărârea Judecătoriei Criuleni /sediul central/ din 15 iunie 2022 și a pronunța o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către S.C. „Vastavit” S.R.L. către Bulgac Anatolie cu privire la încasarea sumei, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 385 lit. c) și 389-390 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Admite apelul declarat de Bulgac Anatolie.

Casează hotărârea Judecătoriei Criuleni /sediul central/ din 15 iunie 2022, pronunțată în cadrul cauzei civile intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Vastavit” S.R.L. către Bulgac Anatolie cu privire la încasarea sumei și, în pricină, pronunță o nouă hotărâre prin care:

Respinge, ca nefondată, cererea de chemare în judecată înaintată de S.C. „Vastavit” S.R.L. către Bulgac Anatolie cu privire la încasarea sumei.

Încasează din contul S.C. „Vastavit” S.R.L. în beneficiul lui Bulgac Anatolie taxa de stat achitată pentru examinarea apelului, în sumă totală de 2080 /două mii optzeci/ MDL.

Decizia este definitivă şi executorie din data adoptării, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele ședinței **Marina Anton**
Judecător

Judecătorii **Angela Braga**

Vitalie Cotorobai